

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1907.

Andra Kammaren.

N:o 29.

Torsdagen den 4 april.

Kl. 12 på dagen.

§ 1.

Justerades protokollen för den 22 och den 28 nästlidne mars.

§ 2.

Upplästes två till kammaren inkomna läkarbetyg, så lydande:

Att ledamoten af Riksdagens Andra Kammare fil. d:r *D. Bergström* af halsfluss och akut struphufvudskatarr är förhindrad att deltaga i riksdagsarbetet under de närmaste dagarne, intygar

Stockholm d. $\frac{4}{4}$ 1907.

H. Wetterdal.

Med. d:r, öfverläkare.

Intygas, att ledamoten af Riksdagens Andra Kammare *Victor Moll* på grund af luftrörskatarr är förhindrad att de närmaste dagarne deltaga i riksdagsförhandlingarne.

Stockholm $\frac{4}{4}$ 1907.

G. Forssner.

leg. läkare.

Herr talmannen meddelade därjämte, att friherre *A. T. Adelswärd* anmält sig vara förhindrad att bevista dagens sammanträde.

§ 3.

Herr statsrådet m. m. *A. J. Juhlin* aflämnade Kungl. Maj:ts propositioner till Riksdagen med dels förslag till lag angående ändrad lydelse af § 57 i förordningen om kommunalstyrelse på landet den 21 mars 1862, dels ock förslag till förordning angående särskild grund för beräkning af rösträtt och utgörande af utskyld eller annan afgift i förhållande till inkomstbevilning på grund af taxering år 1908;

med förslag till lag angående ändrad lydelse af §§ 19 och 35 i förordningen om kommunalstyrelse i Stockholm den 23 maj 1862; och

angående utvidgning af Malmöhus läns landstings upptagningsanstalt för sinnessjuka vid Lunds hospital.

Ifrågavarande propositioner bordlades på begäran.

§ 4.

Vidare öfverlämnades af herr statsrådet m. m. *G. W. Roos* Kungl. Maj:t propositioner:
med förslag till lag om ändrad lydelse af 21 § i grufvestadgan den 16 maj 1884;
med förslag till lag om inskränkning i inmutningsrätten; och
med förslag till lag angående tillämpning af vissa bestämmelser i den vid internationella konferensen i Algeciras år 1906 antagna generalakt.

Jämväl dessa propositioner blefvo på begäran lagda på bordet.

§ 5.

Sedan Riksdagens båda kamrar förehaft och godkänt bevillningsutskottets memorial n:o 9 samt statsutskottets memorial n:is 41, 47, 48, 49 och 50, däri föreslagits voteringspropositioner rörande åtskilliga frågor, i hvilka kamrarna fattat stridiga beslut, samt bestämdt blifvit, att vederbörliga omröstningar öfver de olika besluten denna dag skulle äga rum, så anställdes nu omröstningar enligt nedan intagna voteringspropositioner i följande ordning, nämligen

Första omröstningen:

(enligt bevillningsutskottets memorial n:o 9)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att förevarande motion om tullfrihet för råtagel icke måtte för närvarande af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, med afslag å utskottets hemställan, bifallit den i ämnet väckta motionen.»

Sedan voteringssedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringsedlarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknning, och befanns, att omröstningen utfallit med 65 Ja och 157 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som enligt ankommet och nu uppläst protokoll blifvit af Första Kammaren

samtidigt anställd, hade utfallit med 97 Ja och 43 Nej,
 hvadan, då därtill lades Andra Kammarens
 röster eller 65 Ja och 157 Nej,
 sammanräkningen visade 162 Ja och 200 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Andra omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 41)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen till fortsättning af statsbanan från Morjärv öfver Storträsk till Lappträsk samt landsvägen mellan Morjärv och Lappträsk för år 1908 beviljar å riksstaten utom hufvudtitlarna ett anslag af 500,000 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat att till fortsättning af statsbanan från Morjärv öfver Storträsk till Lappträsk samt landsvägen mellan Morjärv och Lappträsk för år 1908 bevilja ett anslag 1,200,000 kronor.»

Sedan voteringssedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingätt, att voteringssedlarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknig, och befanns, att omröstningen utfallit med 80 Ja och 143 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankomsten och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 72 Ja och 66 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens

röster eller 80 Ja och 143 Nej,

sammanräkningen visade 152 Ja och 209 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Tredje omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 47)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen i anledning af herr Palmes motion n:o 107 beslutar ej mindre att i skrifvelse anhålla, att Kungl. Maj:t behagade dels låta verkställa en fullständig och allsidig teknisk, ekonomisk och militär utredning be-

träffande en ny förbindelseled mellan Baggensfjärden och den inre Stockholmskärgården, dels därefter till Riksdagen inkomma med de förslag, som af utredningen kunde föränledas, än äfven att för sagda utrednings verkställande till Kungl. Maj:ts förfogande ställa ett anslag af 15,000 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat, att hvad i förevarande hänseende föreslagits i motionen icke skall till någon Riksdagens åtgärd föränleda.»

Sedan voteringssedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringsedlarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknig, och befunns, att omröstningen utfallit med 50 Ja och 169 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankommet och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 98 Ja och 40 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens röster eller 50 Ja och 169 Nej, sammanräkningen visade 148 Ja och 209 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Fjärde omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 48)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att herr Enanders motion n:o 43 icke vinner Riksdagens bifall, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat att för utgifvande af en uppslagsbok, innefattande redogörelse öfver innevarande Riksdags verksamhet, bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att af förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader m. m. utbetala ett belopp af 1,000 kronor, under villkor att 400 exemplar af boken vardas till riksgäldskontoret för utdelning bland Riksdagens ledamöter kostnadsfritt öfverlämnade.»

Sedan voteringsedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad, äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att

voteringsseglarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknig, och befanns, att omröstningen utfallit med 45 Ja och 172 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankommet och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 105 Ja och 34 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens
röster eller 45 Ja och 172 Nej;
sammanräkningen visade 150 Ja och 206 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Femte omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 49, punkt I)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen på extra stat för år 1908 till personligt lönetillägg åt generalkonsuln Danielsson i London beviljar 6,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:ts att af anslaget låta för år 1907 af tillgängliga medel utanordna 3,000 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat afslå Kungl. Maj:ts framställning om personligt lönetillägg åt generalkonsuln Danielsson.»

Sedan voteringsseglarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringsseglarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknig, och befanns, att omröstningen utfallit med 70 Ja och 152 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankommet och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 119 Ja och 16 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens
röster eller 70 Ja och 152 Nej,
sammanräkningen visade 189 Ja och 168 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med ja-propositionens innehåll.

Sjätte omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 49, punkt II)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen på extra stat för år 1908 till personligt lönetillägg åt generalkonsuln Ameen i Hamburg beviljar 5,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att af anslaget låta för år 1907 af tillgängliga medel utanordna 2,500 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat afslå Kungl. Maj:ts framställning om personligt lönetillägg åt generalkonsuln Ameen.»

Sedan voteringssedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingätt, att voteringssedlarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknning, och befanns att omröstningen utfallit med 79 Ja och 143 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankomsten och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 128 Ja och 9 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens

röster eller 79 Ja och 143 Nej,
sammanräkningen visade 207 Ja och 152 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med ja-propositionens innehåll.

Sjunde omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 49, punkt III)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att Riksdagen må som extra anslag för år 1908 till personligt lönetillägg åt konsulatrådet Berencreutz bevilja 2,400 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att af anslaget låta för år 1907 af tillgängliga medel utanordna 1,200 kronor, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, beslutat afslå motionen om personligt lönetillägg åt konsulatrådet Berencreutz.»

Sedan voteringsseklarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringsseklarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs seklarnas öppnande och uppräknings, och befanns, att omröstningen utfallit med 39 Ja och 179 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankomsten och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 98 Ja och 38 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens röster eller 39 Ja och 179 Nej, sammanräkningen visade 137 Ja och 217 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Åttonde omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 50, punkt I)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att den väckta motionen om, att Riksdagen må ställa till Kungl. Maj:ts förfogande för år 1908 ett anslag af 50,000 kronor att på de villkor, som Kungl. Maj:t kan finna erforderliga, användas till understödjande och premiering af sådana mindre odlingsföretag, hvilka icke på annat sätt kunna komma i åtanke af statsbidrag, icke må af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, bifallit den i ämnet väckta motionen.»

Sedan voteringsseklarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringsseklarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs seklarnas öppnande och uppräknings, och befanns, att omröstningen utfallit med 74 Ja och 145 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankomsten och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 86 Ja och 47 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens röster eller 74 Ja och 145 Nej, sammanräkningen visade 160 Ja och 192 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

Nionde omröstningen:

(enligt statsutskottets memorial n:o 50, punkt 2)

»Den, som, i likhet med Första Kammaren, vill, att de väckta motionerna om, att Riksdagen må till understöd af P. J. Rösiös undervisningsverksamhet i jordbruk och landtmannanärningar på extra stat för år 1908 anvisa ett belopp af 5,000 kronor att af Kungl. Maj:t i mån af behof för ändamålet användas, icke må af Riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner Nej, har Riksdagen, i likhet med Andra Kammaren, bifallit de i ämnet väckta motionerna.»

Sedan voteringssedlarna blifvit aflämnade samt en sedel aflagd och förseglad äfvensom underrättelse från Första Kammaren ingått, att voteringssedlarna för den omröstning, hvarom här vore fråga, jämväl därstädes afgifvits, företogs sedlarnas öppnande och uppräknig, och befanns, att omröstningen utfallit med 52 Ja och 167 Nej.

Den omröstning öfver ofvanintagna voteringsproposition, som, enligt ankommet och nu uppläst protokoll, blifvit af Första Kammaren samtidigt anställd, hade utfallit med 79 Ja och 56 Nej, hvadan, då därtill lades Andra Kammarens
röster eller 52 Ja och 167 Nej,
sammanräkningen visade 131 Ja och 223 Nej;

och hade alltså beslut i denna fråga blifvit af Riksdagen fattadt i öfverensstämmelse med nej-propositionens innehåll.

§ 6.

Föredrogos hvar för sig Kungl. Maj:ts på kammarens bord hvilande propositioner; och hänvisades därvid till lagutskottet Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändrad lydelse af 23 § i kungl. stadgan den 31 maj 1878 angående skjutsväsendet.

Till statsutskottet öfverlämnades Kungl. Maj:ts propositioner:

angående upplåtelse af den kronan tillkommande jordägarandel i grufva;

angående upplåtelse af rätt till bearbetande af marmorfyndigheter å kronojord;

angående försäljning af två till förra militiebostället 1 mantal Ekeby n:is 2 och 3 i Södermanlands län hörande lägenheter;

angående försäljning af en under kronosäteriet Boda n:o 1 om 1 mantal i Skaraborgs län hörande lägenhet;

angående upplåtande till Jönköpings läns landsting af nyttjanderätten till förra barberarbostället Långanäs n:o 1 i Jönköpings län;
 angående försäljning af ett område från förra militiebostället $\frac{3}{8}$ mantal Lysteryd n:o 1 i Kronobergs län;
 angående försäljning af fem till förra majorsbostället 1 mantal Östbro n:o 1 Södra i Värmlands län hörande ägolotter;
 angående försäljning af en till förra länsmansbostället $\frac{3}{8}$ mantal Förlösa n:o 5 i Kalmar län hörande lägenhet;
 angående försäljning af en landshöfdingen i Västerbottens län förut på lön anslagen lägenhet Herrgårdan invid Umeå stad i Västerbottens län; och
 angående statsbidrag i visst fall till aflönande af småskollärarynna.

Härefter föredrogs Kungl. Maj:ts proposition om vissa anslag med anledning af en förändrad anordning af det medicinska undervisnings- och studieväsendet; och yttrade därvid *Remiss af en proposition.*

Herr Kjellberg: Herr talman! I den nu föreliggande kungl. propositionen ligger alltså resultatet af många års arbete. Det var år 1902 som Riksdagen hos Kungl. Maj:t begärde utredning om de möjligheter, som förefunnos i fråga om studietidens begränsning, och Kungl. Maj:t uppdrog samma år åt en kommitté att utreda dithörande frågor. Samtidigt började inom medicinska kretsar här i landet ett lifligt intresse för dessa frågor att visa sig. Man hade funnit statistiken visa en alltjämt växande ökning af studietidens längd för de blifvande läkarna. Såväl i Uppsala och Lund som vid karolinska institutet här i Stockholm anordnades diskussioner om dithörande frågor, och det var ganska vidlyftiga tryckta handlingar, som förelågo såsom resultat af dessa öfverläggningar. Vidare hölls ett allmänt svenskt läkaremöte i Göteborg 1902, där frågan diskuterades. Under tiden arbetade kommittéerna, och förra året uppdrog Kungl. Maj:t åt särskilda sakkunnige att ytterligare genomarbeta kommittéernas förslag och de utlåtanden, som däröfver afgifvits.

Nu är det klart, att flera omständigheter medverka i afseende på studietidens längd, och man får naturligtvis icke skylla allt på för högt uppdrifna fordringar från lärarnes sida. Saken är nämligen den, som alla tyckas vara eniga om, att det gäller mera den praktiska anordningen af studierna vid högskolorna, så att studenten icke förstör tid, därför att de olika kurserna inom examensområdet blifvit ordnade på ett opraktiskt sätt. Detta har också departementschefen framhållit i sitt yttrande.

Egentligen är det två ämnen i medicine kandidatexamen, hvarom jag ber att särskildt få säga några ord och som jag ber att få fästa statsutskottets uppmärksamhet på. Visserligen är det så, att det tillkommer Kungl. Maj:t ensam att utfärda nya studie- och examensstadgar, men då nu Kungl. Maj:t begär ett visst anslag af Riksdagen för att kunna tillämpa en om någon tid väntad, ny studiestadga, så tror jag det är skäl, att statsutskottets uppmärksamhet fästes på de olika meningar, som här föreligga. De särskilda sakkunnige hafva nämligen föreslagit ändringar i afseende på examinationssättet i ämnet histologi för att där-

Remiss af en proposition. igenom söka begränsa fordringarna och vidare ha de af rent praktiska skäl föreslagit farmakologiens flyttning till en senare tidpunkt (efter (Forts.) aflagd medicine kandidatexamen).

Nu är att märka, att man under sträfvandena att göra studierna mera fruktbringande för den blifvande praktiska verksamheten hela tiden hållit på att fordringarna på läkarnes kunskaper icke måtte sänkas. Tvärtom fann man till sin förvåning, när detta reformarbete började, att det mindre blef fråga om ämnen, som icke behöfde medtagas, än om en hel del ämnen, som icke ingå i examen, men som visade sig nödvändiga att taga med. I nu föreliggande antydan till studiestadga ha därför i medicine licentiatexamen med full rätt blifvit upptagna trenne ämnen, psykiatri, syfilidologi och hygien, hvilka förut icke varit examensämnen. Det är ju alldeles rätt att fordra vissa kunskaper i dessa ämnen af en läkare, och att man i ett förhör vill söka kontroll på att han verkligen förvärfvat sådan kunskap.

Men man lär också finna, att — med de medicinska vetenskapernas utveckling — så småningom under tidernas lopp fordringarna på en läkare komma att växa i oerhörd grad, så att det kanske kommer en tid, då en mansålder skulle gå åt för inhämtande af de kunskaper hvarje läkare bör äga, för att staten skall erkänna honom kompetent att utöfva läkareverksamhet, såvida icke specialiseringen kan börja tidigare än nu är fallet.

Skall nu examensområdet genom de nya vetenskapernas tillkomst utvidgas, måste man tillse, att man inskränker vissa andra områden för examen, och man har äfven sökt göra detta inom de teoretiska studierna — de som förläggas till medicine kandidatexamen —. Nu ha de särskildt sakkunnige ansett, att detta borde ske med ämnena histologi och farmakologi. Om histologien, som under en lång tid tagit i anspråk en betydlig del af studieplanen, säger herr departementschefen, att man har sig bekant, att detta ämne i praxis redan erhållit den afkortade kursplan, som de sakkunnige velat anvisa detsamma. Ja, det är visserligen sant, att detta ämne i någon mån förkortats, men jag vill fästa uppmärksamheten på att denna förkortning med all sannolikhet vidtagits under trycket af den allmänna opinion, som nu rådt några år, och hvilken kräft en sådan. Men å andra sidan har man ingen garanti för att, när den blifvande studiestadgan en gång utfärdats, icke detta ämnes område på nytt ökas, ty som bekant finnes intet sätt att kontrollera de enskilda akademiska lärarnes examensfordringar.

I afseende på ämnet farmakologi var här icke fråga om en förkortning, utan det gällde att förlägga detta ämne från kandidatexamen till den praktiska examen, då man ansåg, att de medicine studerandena i detta ämne under nuvarande förhållanden läsa om något, som de icke kunna tillgodogöra sig, under det att de efter tjänstgöring på sjukhus vore bättre rustade att studera detta ämne, bortsedt från att tid härigenom inbesparades.

Nu säger departementschefen, att ämnet farmakologi visserligen kunnat få en bättre ställning genom en sådan flyttning, men att, då meningarna bland fackmännen i denna punkt äro mycket delade, han ansett det rådligast att tills vidare bibehålla det på dess nuvarande

plats i afvaktan på större enighet i denna fråga. I detta afseende torde det icke vara mycket hopp om enighet mellan olika fakulteter, ja, icke ens mellan medlemmarna af en och samma fakultet, ty då det gäller en studieplan, så håller hvarje lärare på sitt ämne och griper med en rörande ömhet fast vid det, och det kännes för honom nästan nedsättande, om man skulle påstå, att hans ämne icke är af fullt samma betydelse som något annat ämne, och följden blir, att, om det skall bli enighet, man måste tillmötesgå nästan hvarje enskild lärares kraf inom sitt ämne.

Remiss af en proposition.

(Forts.)

För ögonblicket medför nog den blifvande examensstadgan åtskilliga förbättringar — den medicuskt-filosofiska examen har ju blifvit så godt som borttagen, och en del praktiska ämnen hafva tillkommit — men hvad jag tagit mig friheten att vid detta tillfälle fästa statsutskottets uppmärksamhet på, det är nödvändigheten att vid behandlingen af denna anslagsfråga hafva i tankarna frågan om införandet af *kontroll* öfver det medicinska studieväsendet vid våra universitet och vid karolinska institutet. Ty det är visserligen sant, att de båda ämnen, som blifvit så mycket omdebatterade, eller åtminstone det ena af dem, för tillfället befinna sig i ett önskvärdt läge; men det finnes ingen garanti för att så skall blifva förhållandet äfven för framtiden. Och sedan en ny examensstadga blifvit utfärdad, så kan det, fast denna vid utfärdandet befunnits lämplig, likväl snart inträffa, att man får höra: nu har studietidens längd åter blifvit ökad. Jag har därför velat fästa uppmärksamheten på behovet af kontroll öfver examensfordringar och anordningar inom det medicinska studieväsendet.

Vidare anfördes ej. Kammaren beslöt att öfverlämna ifrågavarande proposition jämte det i anledning af detsamma nu afgifna yttrandet till statsutskottet.

Härefter remitterades till bevillningsutskottet Kungl. Maj:ts propositioner:

med förslag till ändring i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af brännvin; och angående vissa ändringar i gällande tulltaxa samt därvid fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör.

Slutligen öfverlämnades till statsutskottet Kungl. Maj:ts propositioner:

angående uppförande af ett nytt landsstatshus i Härnösand; och angående understöd åt Norra och Södra skånska infanteriregementenas pensionskassor.

§ 7.

Vidare föredrogos men bordlades åter sammansatta stats- och bankoutskottets utlåtande n:o 2 och lagutskottets utlåtande n:o 30.

§ 8.

Herr C. A. *Lindhagen* aflämnade en motion i anledning af Kungl.

Maj:ts proposition angående godkännande af telegrafverkets utgifts-stater för år 1908 m. m.

Denna motion, som erhöll ordningsnumret 222, bordlades på begäran.

§ 9.

Till bordläggning anmäldes bevillningsutskottets betänkande n:o 13, i anledning af dels Kungl. Maj:ts propositioner, n:is 47 och 48, med förslag till ny förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst äfvensom till ny förordning om inkomstskatt, dels ock med föranledande af propositionen n:o 47 väckta motioner.

§ 10.

Justerades protokollsutdrag.

Kammarens ledamöter åtskildes häruppå kl. 2,38 e. m.

In fidem

Herman Palmgren.